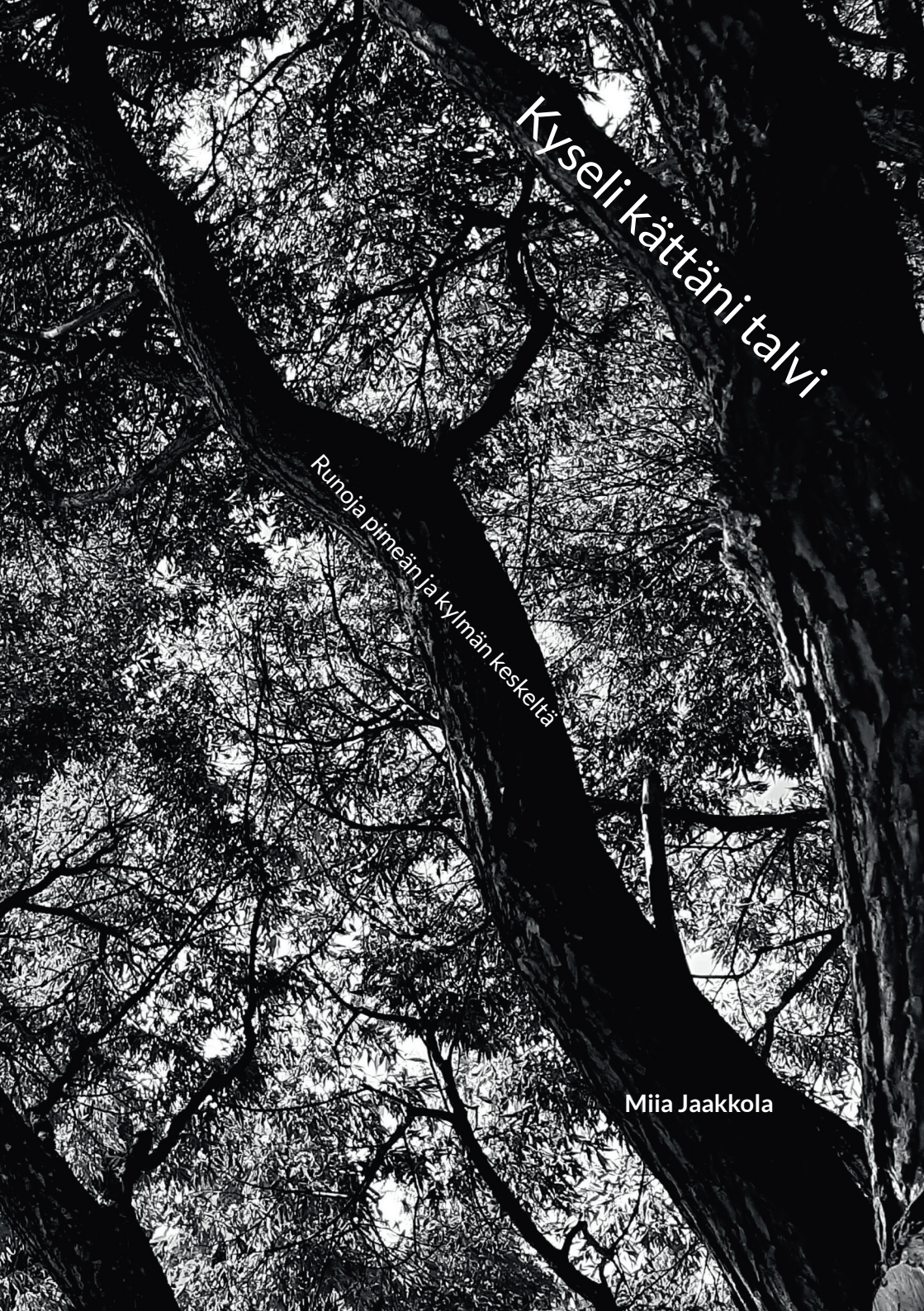

Kyseli kättäni talvi

Runoja pimeään ja kylmän keskeltä

Miia Jaakkola

KYSELI KÄTTÄNI TALVI

Miia Jaakkola

Kyseli kättäni talvi

© 2022 Jaakkola, Miia

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6663-7

Sisällys

Talven kosioretki

Varhain.....	9
Alku	10
Kesän tulet.....	11
Hajonneet	12
Räpistelevä siivekäs	13
Kielletyt kaukaiset.....	14
Parvesta ulkona.....	15
Tarkoituksettomuus	16
Malja	17
Kysyvät.....	18
Havahtuminen	19
Liian nopeaa	20
Paradoksi.....	21
Vaikeaa	22
Riittävän kauan	23
Katson kuvaa.....	24
Piparkakkutalo	25
Romaanihenkilön tunteet.....	26
Miksi en osaa itseäni?	27

Aina uuvuksissa.....	28
Mitta.....	29
Erityisherkkä sydän.....	30
Kuolemanpelko.....	31
Luulitko.....	33
Ei vakaata missään.....	34
Lopputaistelu.....	35

Talven valtakunnassa

Talvi on minun.....	39
Marraskuu.....	40
Linnassasi.....	41
Jäävuoteen painajaiset.....	42
Uneksi.....	43
Piilossa.....	44
Unessa.....	45
Toivo.....	46
Laivassa.....	47
Korjaaja?.....	48
Valoton laiva.....	49
Myrsky.....	50
Merirosvolaivat.....	51

Sitä koettaa peittää tyhjyyttään	52
Sydän	53
Ajattelin odottaa	54
Kirjoitan.....	55
Se Pelkää punakynää	56
Sisimmässäni	57
Jospa tähän	58

Satamaan

Laivat seuraavat	60
Hyväksyä.....	61
Laiva kolahtaa satamaan.....	62
Ihmettä.....	65
Unohdin.....	66
Unohtuneet hetket	67
Mikä muuttui?	70
Tässä on tarpeeksi	71
Ehdotan	72
Kauho unelmia.....	73

TALVEN KOSIORETKI

VARHAIN

Jo varhain kyseli kättäni talvi,
silloin kun sydän vielä hiirenkorvilla,
odotti kesän tuoksua,
hyppi puroissa ja lätäköissä,
joudutti kevään tuloa,
lunta heitti kevään vesiin,
ajatteli,
että kesä nopeammin.

Kirjoitti rakkaudet
kirjoitti taivaat
kirjoitti kesäyöt ja villit maat.

Aamulla olivat puut saaneet
hunnun valkean,
ja kyseli kättäni talvi.

Sanoin vie huntusi pois,
vielä kevään ja kesän minä laulan,
kirjoitan villit maat.

ALKU

Matkalle lähti niin toiveikkaana,
 runsas reppu selässä,
puhdas telta ja eväät, uudet kengät
 ja niiden alla kulkivat keväät.

Oli sydän vielä rakkautta pullollaan,
oli niin paljon mistä ammentaa,
 täältä tullaan maailma,
 täältä tullaan.

Jo silloin jokin kaipaus,
jo silloin tähdet, meri ja kuu.

*Jo varhain kyseli kättäni talvi,
silloin kun sydän vielä hiirenkorvilla,
odotti kesän tuoksua,
hyppi puroissa ja lätäköissä,
joudutti kevään tuloa,
lunta heitti kevään vesiin,
ajatteli,
että kesä nopeammin.*

*Kirjoitti rakkaudet
kirjoitti taivaat
kirjoitti kesäyöt ja villit maat.*

*Aamulla olivat puut saaneet
hunnun valkean,
ja kyseli kättäni talvi.*

*Sanoin vie huntusi pois,
vielä kevään ja kesän minä laulan,
kirjoitan villit maat.*

Runoja pimeään ja kylmän keskeltä.

